

הנסיכה כוכבית

וולטר קריין

5781

לונדון & ניו יורק

הילדים היה גם כוכב זוהר על מצחו
ושרשראות זהב על צוואריהם.
באותו הזמן, האחות ברונט הולידה ילד נאה.
ברונט ובלונדין, המלכה החדשה, היו תמיד
חברות טובות, אך רוסט קנאה בשתייהן, וגם
אמו של המלך, המלכה הזקנה שנאה אותן.
ברונט נפטרה מיד אחרי הולדת בנה, וכאשר
המלך היה עסוק במלחמות, המלכה הזקנה
ורוסט חיפשו דרך לפגוע בבלונדין. הן ציוו
לפיינטיס, משרתה של מלכת האם להרוג את
שלושת ילדיה של בלונדין ואת בנה של
ברונט, ולקבור אותם בחשאי. פיינטיס עמדה
כבר לבצע את פקודתה של מלכת האם, אך
כאשר פגשה את הילדים התפלאה כל כך
מיופים ומכוכבים שעל מתחיהם, שלא יכלה
לבצע את הפקודה במו ידיה. היא הביאה
סירה אל החוף ושמה את ארבעת התינוקות
בתוכה, הוסיפה גם קצת מהתכשיטים שלהם
ודחפה את הסירה לים.
רוח חזקה נשבה, גלים עלו וגשם ירד

לפני זמן רב חיו שלוש נסיכות ששמן היה
ברונט, רוסט ובלונדין. הן חיו עם אמן,
שהייתה פעם נסיכה גדולה אך אבדה את כל
הכבוד והעושר שלה. יום אחד באה אישה
זקנה וביקשה לקבל ארוחת צהריים, כי אמא
של הנסיכות הייתה ידועה כטבחית מעולה.
אחרי הארוחה, האישה שהייתה בעצם פייה
טובה, הבטיחה לגמול להן על קבלת
האורחים ונעלמה מיד. ובאמת זמן קצר אחרי
כן עבר בסביבה המלך עם אחיו ועם
האדמירל גדול. שלושתם התפלאו מיופיין של
הנסיכות הצעירות וביקשו להינשא להן.
המלך נישא אל בלונדין, הנסיכה הצעירה
ביותר, אחיו נישא אל ברונט והאדמירל את
רוסט.
הפייה הטובה, שהודות לה עבר המלך ליד
בית הבחורות, גרמה גם לבלונדין להוליד
שלושה ילדים חמודים, שני בנים ובת,
ששערותיה מקושטות היו באבני חן. לשלושת

ופיינטיס בטוחה הייתה שהסירה תטבע בים. הוקל לה שלא הרגה את הילדים בעצמה, כי אחרת הייתה בוודאי נרדפת ביסורי מצפון. אך הפייה הטובה שמרה על הילדים, ואחרי שאלה שטו בסירה שבוע שלם, אסף אותם קורסר, שודד ים אחד. הוא התפלא מיופים ולקח אותם לביתו, לאישתו שלא היו לה ילדים.

האישה הייתה מאושרת כששם אותם בידיה. שניהם התפלאו מהכוכבים הזוהרים שעל מצחם, משערות הנהדרות של הילדה ומשרשראות זהב שלא ניתן היה להסיר מצוואריהם. האישה הופתעה עוד יותר כאשר בכל פעם שסרקה את שערותיהם של הילדים נפלו לידיה פנינים, יהלומים ואבני חן. היא סיפרה זאת לבעלה וגם הוא הופתע מאוד. "אני עייף כבר" אמר לקורסינה אישתו "אם הילדים ימשיכו לתת לנו אוצרות כאלה, אפסיק להפליג בים." זה שימח מאוד את קורסינה והודות לכך היא אהבה את הילדים עוד יותר. היא נתנה להם שמות, כוכבית

לבת, שמשון לבן הגדול, אושרי לבן השני ויקיר לבנה של ברונט.

קורסר בעצמו דאג לחנך את הילדים כשגדלו ותמיד הרגיש שפלא גדול כלשהו קשור בהיוולדם. שניהם לא סיפרו לאף אחד מאין הילדים וכולם חשבו שאלה ילדים שלהם.

ארבעת הילדים חיבבו מאוד זה את זה, אך במיוחד יקיר חיבב את כוכבית, יותר משני האחרים. כשזו רק ביטאה בקשה כלשהי הוא השתדל לעשות למענה הכל, יהיה זה אפילו בלתי אפשרי.

יום אחד שמעה כוכבית את קורסר מדבר עם אישתו. "כשמצאתי אותם" אמר "לא ראיתי כלום שיוכל להצביע על מוצאם." "אני חושבת" ענתה קורסינה "שיקיר אינו האח של שלושת האחרים, כי אין לו כוכב על מצח ולא שרשרת זהב."

כשכוכבית שמעה את השיחה, היא רצה מיד לשלושת האחרים וביחד החליטו לבקש מקורסר וקורסינה שיאפשרו להם לגלות את מוצאם. אחרי תחנונים רבים קיבלו את

האישור. מיד הוכנה עבורם ספינה מפוארת והנסיכה הצעירה ושלושת הנסיכים הפליגו.

הם התכוונו להגיע למקום בו מצא אותם קורסר והתכוונו להקריב קורבן כדי להודות לפיות ששמרו וכוונו אותם למקום בטוח.

הם התכוונו תחילה להקריב להן יונה לבנה, אך כוכבית התנגדה לכך ושחררה אותה. באותו רגע הופיעה מהים בתולת ים ואמרה "אל פחד, ילדים. הספינה שלכם תמשיך להפליג בשלום. חנו איפה שהיא תעצור."

מאז הספינה נעה מהר יותר ובסוף הם התקרבו לעיר נהדרת על חוף הים. הספינה שלהם נכנסה לנמל, ובחוף התאספו אנשים רבים שהתפלאו מיופייה של ספינתם. מיד רצו אחדים וסיפרו על הספינה למלך וזה יצא למרפסת ארמונו והתפלא בעצמו מהמראה.

הנסיכים ששמעו את קריאות הקהל "הנה המלך!" הביטו אליו והשתחוו עמוקות. המלך היה מוקסם מיופיים של הצעירים וציווה לקבל אותם יפה ולדאוג לכל הדרוש להם.

הוא הלך גם מיד לחדרי מלכת האם וסיפר על

הצעירים היפים ועל הכוכבים הנהדרים שעל מצחיהם. המלכה חשדה מיד שפיינטיס בגדה בה ושלחה את המזכירתה שלה להתעניין ולקבל פרטים על הילדים. מה שדווח לה אישר את חשדותיה. היא קראה מיד לפיינטיס ואיימה להוציאה להורג. פיינטיס מבוהלת הודתה במעשה, אך הבטיחה שתמצא דרך להתפטר מהצעירים. זה פייס את המלכה, כי אמנם פיינטיס הייתה תמיד נאמנה לה. פיינטיס לקחה גיטרה, התיישבה מול חלונה של כוכבית ושרה שיר כה יפה שכוכבית הזמינה אותה אל חדרה. "ילדתי" אמרה פיינטיס "את אמנם יפה ביותר, אבל חסר לך עוד דבר אחד, אלה המים המרקדים. אילו היו לי כאלה בצעירותי, לא היית רואה שערות שיבה על ראשי ולא קמט בפנים שלי. עכשיו כבר מאוחר מדי, כי זקנתי, אך לך הדבר יכול לעזור."

"ואיפה אמצא את המים המרקדים?" שאלה כוכבית. "הם ביער הלוהט" ענתה פיינטיס "הרי יש לך שלושה אחים. בוודאי אוהבים

אותך מספיק כדי שיהיו מוכנים ללכת ולהביא לך קצת?"

"אחיי אוהבים אותי" אמרה כוכבית "אך אחד מהם לא יסרב לשום בקשתי." האישה הרשעית עזבה, מרוצה שהצליחה לפתות את הנסיכה.

כשהנסיכים חזרו מהצייד ראו שאחותם חושבת רק על סיפורה של פיינטיס. הדבר העסיק אותה מאוד. יקיר החליט מיד למלא את משאלתה, ולמרות שביקשה ממנו לא להסתכן, עלה מיד על סוסו ויצא בחיפוש אחרי מים מרקדים.

כשהגיע ערב ויקיר לא חזר עדיין, כוכבית התחילה לדאוג, לא רצתה לאכול ולשתות. היא ושלחה שליחים כדי שיחפשו את יקיר ויחזירו אותו אליה, אך אלה לא מצאו אותו כבר.

פיינטיס רצתה מאוד לדעת איך נהגה הנסיכה, ושמחה מאוד כאשר שמעה כי הנסיך יקיר יצא ליער. היא הלכה מיד למלכת האם וסיפרה לה הכל. "אין לי ספק, גבירתי"

אמרה "שאלה הם אותם הילדים. אבל אחד מהם יצא כבר כדי לחפש מים מרקדים, והוא בוודאי ימות בדרך. אמצא גם דרך להתפטר מהיתר."

התוכנית שלה הייתה באמת מתוחכמת, כי את המים המרקדים לא היה קל להשיג. הדרך אליהם הייתה מסוכנת ביותר ורבים כבר אבדו את חייהם בה. ואמנם יקיר הלך במשך שבוע בלי רגע של מנוחה. אך בסוף התחיל לסבול מאוד מהחום. לא היה זה חום השמש, והוא לא מצא לו תחילה סיבה, עד שראה על ההר את היער הלוהט. העצים ביער בערו אך לא נשרפו והלהבות פרצו למרחק, כך שהכל סביב היה כמו מדבר. יקיר חשב כבר שמותו קרוב כי כאשר התקרב ליער כמעט וגווה מצמא. ואז ראה מים הפורצים ממעיין. הוא ירד מסוסו ורצה לשאוב מים כדי לשתות. ואז ראה יונה שנפלה למים וכמעט טבעה. יקיר ריחם עליה והוציא אותה מהמים. "יקיר נסיכי" אמרה היונה "כגמול על כך שהצלת אותי אוכל להוביל אותך אל המים

המרקדים. בלעדי לא תוכל להשיג אותם כי הם נובעים במרכז היער הלוהט ואפשר להגיע אליהם רק בדרך תת-קרקעית. " והיונה עפה מיד וקראה לחיות יער שונות, שועלים, בונים, חולדים, חלזונות ונמלים כדי שיתחילו לחפור באדמה. הם אמנם עשו מנהרה ויקיר יכול היה להגיע אל המעיין. שם הוא מילא את הצנצנת שהביא איתו במים מרקדים וחזר כפי שבא.

בארמון הוא מצא את כוכבית יושבת עצובה תחת אחד העצים. אך בראותו זהרו פניה ושמחה מאוד בבואו. היא שמה קצת מהמים המרקדים על פניה ונעשתה עוד יותר יפה. לפיינטיס נודע שהנסיך חזר והביא את המים לנסיכה. היא מיד הלכה לנסיכה כוכבית והתחילה לפתות אותה בסיפור על התפוח המזמר. ושוב הנסיך יקיר ראה את העצב בעיני אהובתו, הבין את הסיבה לכך ויצא לחפש את התפוח, כשהוא משאיר אחריו מכתב לנסיכה.

בינתיים המלך השתומם שהאורחים הצעירים

לא מבקרים אותו. הם התנצלו בפניו באומרם שהם נמנעים מכך בגלל העדרו של אחד מהם.

יקיר רכב בדרכו ופגש אדם צעיר, ממנו למד איפה ניתן למצוא את התפוח המזמר. הוא היה בדרכו זמן רב ולא מצא אותו. אבל יום אחד ראה יונה לבנה שנפלה כמעט מתה לרגליו. הוא הרים אותה והפיח בה חיים. היונה אמרה אז "נסיך יקיר ידידי, שוב הצלת את חיי ואני אגמול לך על כך. התפוח המזמר, אותו אתה מחפש, נשמר על ידי דרקון איום." היונה הובילה את יקיר למקום מסתור, בו הוא מצא שריון מלא, כולו מכוסה במראות. הוא לבש את השריון והלך אחרי היונה אל מקום מושבו של הדרקון. המפלצת בעלת שני ראשים באה לקראתו, כשהיא פולטת אש מנחיריה. אך כאשר הדרקון ראה את עצמו משתקף במראות שעל הנסיך, נבהל מאוד. הוא הביט על הדרקונים הרבים שעל שריונו של הנסיך, ברח והסתתר במערה עמוקה.

הנסיך מצא את עץ התפוח, קטף פרי אחד וחזר אל כוכבית, ששמחה מאוד בשובו. פיינטיס שמעה על שובו של הנסיך והבינה שעצותיה לא מזיקות לצעירים, אלא עושות דווקא את ההפך. כמה ימים היא לא באה אל הנסיכה ותכננה תחבולה חדשה. ואז חזרה ואמרה לכוכבית שהתפוח המזמר והמים המרקדים לא מועילים הרבה בלי ציפור ירוקה קטנה, שיודעת לספר הכל. ושוב יצא יקיר לחפש את הציפור, עליה נאמר כי חיה על סלע גבוה ומסוכן בארץ קרה ביותר. הוא אמנם הגיע לשם וראה את הציפור על הסלע, כשהיא מספרת סיפורים מכל העולם. נדמה היה לו כי לא יקשה לו לתפוס אותה, ולכן טיפס על הסלע, אך כשרק רצה לתפוס את הציפור הסלע התבקע והוא נפל פנימה, לתוך אולם ענקי, והתאבן בלי כל אפשרות של תנועה. הוא לא יכול היה לזוז ולא לדבר ולא להתלונן על מצבו. באולם ראה עוד שלוש מאות אבירים באותו המצב כמוהו. הם יכלו רק להביט זה על זה, אך זה היה

הכל.

לכוכבית נראה הזמן ארוך מדי ללא האחאהוב. היא חלתה והייתה בסכנת חיים. לכן הנסיך שמשון החליט ללכת ולחפש את יקיר. גם הוא נפל לתוך האולם שבתוך הסלע וגם לנסיך אושרי שבא אחריו קרא דבר דומה. פיינטיס שמחה מאוד כאשר ראתה ששלושת הנסיכים לא חזרו. וכאשר גם הנסיכה כוכבית החליטה ללכת אחריהם, פיינטיס חשבה שהשיגה את מטרתה.

הנסיכה התלבשה כמו בחור, אך ללא כל שריון פרט לקסדה מהודרת על ראשה. היה לה קר מאוד כאשר התקרבה לסלע, אך המשיכה בדרך עד שראתה יונה השוכבת בתוך השלג. היא הרימה את היונה, חיבקה וחיממה אותה. כאשר היונה התאוששה היא אמרה לנסיכה "למרות שהתלבשת כמו גבר, הכרתי אותך. ועכשיו שמעי את עצתי. תישארי לרגלי הסלע ותתחילי לשיר את השירים המתוקים ביותר שאת יודעת. הציפור הירוקה תקשיב לך ותרצה להכיר אותך. אזי

תדמי את עצמך כמו ישנה, וכשהציפור
תתקרב, תתפסי אותה."
וכך באמת היה. הציפור הירוקה התחננה
שהנסיכה תשחרר אותה. "אעשה זאת"
אמרה כוכבית "אך קודם ספרי איפה שלושת
האחים שלי ואיך אוכל לשחררם."
"תחת כנפי השמאלית תראי נוצה אדומה.
תלשי אותה והכי בה בסלע".
כוכבית עשתה כך והסלע בקע מלמעלה עד
למטה. עכשיו נכנסה כוכבית לאולם בו עמדו
כל שלוש מאות האבירים. היא לא יכלה
להבחין מי מהם הם האחים שלה, אבל
הציפור הירוקה אמרה לה לגעת בנוצה
האדומה בפיהם של המאובנים. ואחרי
שכוכבית העירה כך את כולם, היא יכלה
לחבק את שלושת האחים שלה.
עכשיו כולם חזרו לארמון, יחד עם הציפור
הירוקה. הם הופיעו בפני המלך והציפור
הירוקה סיפרה לו שהנסיכים שמשון ואושרי
וגם הנסיכה כוכבית הם הילדים שלו, והנסיך
יקיר הוא הדודן.

המלכה בלונדין, ששנים התאבלה על ילדיה,
חיבקה את כולם והמלך ציווה להוציא להורג
את מלכת האם ואת פיינטיס הבוגדניות. הוא
גם הסכים שהנסיך יקיר יתחתן עם כוכבית
אהובתו. לחתונה הזמינו גם את קורסר, שודד
הים לשעבר ואת אישתו קורסינה, שבאו
כמובן, והשמחה הייתה גדולה.

